

РЕШЕНИЕ

№ 4498

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4303** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община /СО/, чрез юк Ц. срещу решение от 25.03.2022 г., на Софийски районен съд, НО, 114 състав по НАХД № 11590/2020 г., с което е отменено НП № 280886/14.09.2016 г., издадено от зам. кмета на СО, с което на основание чл. 35, ал.7, т.1 Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на СО /отм./, на А. Ю. М. е наложена глоба в размер на 200 лв. за извършено на нарушение на чл. 18, ал.1, т.1 и чл. 35, ал.1, вр. чл. 34, ал.3 от същата наредба.

В жалбата касаторът излага съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено при съществени процесуални правила и неправилно приложение на материалния закон. Според касатора извършеното административно нарушение безспорно е установено, като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, поради което неправилно съдът е приел, че са налице основания за отмяна на обжалваното НП. Счита, че ЗавтП няма отношение към процесното НП и състава на санкцията, тъй като в СО превоза на пътници се осъществява не само чрез моторни превозни средства, но и чрез релсови и др. Моли за отмяна на решението на СРС и за потвърждаване на НП.

Касаторът – Столична община не се явява и не се представлява.

Ответникът - А. Ю. М. не е взел становище по жалбата, не се явява и представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14 - дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, но по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

За да състави АУАН № 0280886/19.08.2016 г., контролор по редовността на пътниците в [фирма] установил, че на 19.08.2016 г., около 13.30 ч., А. Ю. М. от [населено място], пътува в автобус на градския транспорт по линия с № А - 413 без редовен превозен документ по смисъла на чл.9 и чл.10, вр. чл. 11 и чл. 12 Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на СО. Нарушението е установено след спирка Румънско посолство в посока Л. мост от контролорите по редовността на пътниците към [фирма], които извършвали проверка на пътуващите в автобуса. Актът е съставен в присъствието на нарушителя, който го е подписал срещу подпис.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, зам.-кмета на Столична община, съставил НП № 249384/08.05.2015 г., с което на А. Ю. М. е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че А. Ю. М. от [населено място] на 19.08.2016 г., около 13.30 часа е пътувал в автобус на градския транспорт с № А 413 без редовен превозен документ, с което е нарушила разпоредбите на чл. 18, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал.1, вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО.

Не са представени доказателства за връчване на НП на наказаното лице.

По делото е приложена заповед № РД-09-97/11.11.2016 г., с която изпълненият директор на [фирма] е упълномощил контролори по редовността на пътниците от [фирма] да осъществяват контрола по редовността на пътниците в обществения транспорт и да съставят актове за установяване на административни нарушения. Сред упълномощените лица не фигурира актосъставителя В. С. Л..

Представена е и заповед № СО-А16-РД09-1060/04.08.2016 г. на кмета на СО, с която е възложено на зам.-кмета на СО Е. К. да изпълнява функциите на административнонаказващ орган по преписка, образувани въз основа на съставени АУАН по Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на СО като издава НП.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС не е събрал и гласни доказателства, като е не разпитан актосъставителя.

За да стигне до извод за отмяна на НП, СРС е приел, че административно

–наказателната отговорност на наказаното лице е погасена по давност, поради изтичане на срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

По този въпрос настоящият касационен състав изцяло споделя мотивите на районния съд. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл.11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т.ч. за давността по чл.79, ал.1, т.2 НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл.6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл.11 ЗАНН. Изтичането на абсолютния давностен срок по чл.80, ал.1, т.5 във вр.с чл.81, ал.3 НК, във вр.с чл.11 ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществената санкция за извършено нарушение по чл. 142, ал. 4 КТ, поради което касационната инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна страна. В конкретния случай нарушението е извършено на 19.08.2016 г., а давностният срок е изтекъл на 19.02.2021 г., следователно към датата на издаване на НП давностният срок не е бил изтекъл, но към датата на постановяване на решението от СРС, както и към датата на приключване на устните състезания давностният срок е изтекъл.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на въззивния съд и на основание чл. 221, ал.2, изр.2 от АПК препраща към мотивите на това решение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XVIII касационен състав, на основание чл. 221 ал.2 АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.03.2022 г., на Софийски районен съд, НО, постановено по НАХД № 11590/2020 г. 114-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.